

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5S/40/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8015201021
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Sláviková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8015201021.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Slávikovej a členiek senátu Mgr. Magdalény Želinskej a JUDr. Viery Zolákovej v právnej veci žalobcu 7P s.r.o., so sídlom Herlianska 1077, Vranov nad Topľou, právne zastúpeného JUDr. Monikou Ilčišinovou, advokátkou so sídlom Herlianska 547, Vranov nad Topľou, proti žalovanému Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie zo sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. SK/XXXX/XX/XXXX zo dňa 08.09.2015 na základe správnej žaloby vo veci správneho trestania takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Inšpektorátom slovenskej obchodnej inšpekcie zo sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, bola dňa 03.12.2014 o 10.26 hodine vykonaná v prevádzke žalobcu Výpočtová technika 7P s.r.o., Vranov nad Topľou, Herlianska 1077, kontrola so zameraním na dodržiavanie zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa), zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o cenách), zákona č. 264/1999 Z.z., ktorým sa ustanovujú podrobnosti o technických požiadavkách na výrobky a postupoch posudzovania zhody v znení neskorších predpisov a zákona č. 377/2004 Z.z o ochrane nefajčiarov v znení neskorších predpisov. Kontrola bola vykonaná postupom podľa zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o štátnej kontrole). O výsledku tejto kontroly bol spísaný inšpekčný záznam zo dňa 03.12.2014. Z tohto inšpekčného záznamu vyplýva, že v rámci kontroly doby spotreby bolo skontrolovaných 20 druhov výrobkov v ponuke a predaji, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby označenú výrobcom. V čase kontroly za prítomnosti technika L. Z. boli zistené v predaji výrobky po jej uplynutí a to:

2 ks náplň HP 88XI, farba žltá á 24,00 €/ks SPOLU: 48,00 €
Spotrebujte do: JANUÁR 2014 - 1 ks, JÚN 2014 - 1 ks

1 ks náplň HP 88XL, farba čierna, á 24,00 €/ks SPOLU: 24,00 €
Spotrebujte do: JÚL 2014 - 1 ks

3 ks náplň HP 88XL, farba purpurová, á 24,00 €/ks SPOLU: 72,00 €
Spotrebujte do: OKTÓBER 2013 - 1ks, JUL 2014 - 2 ks

2 ks náplň HP 88XL, farba modrá á 24,00 €/ks SPOLU: 48,00 €
Spotrebujte do: JÚL 2014

1 ks náplň HP, farba čierna, á 13,50 €/ks SPOLU:13,50€ Spotrebujte do:
NOVEMBER 2014

1 ks náplň HP dvojbalenie č. 57,
tri farby v balení, á 59,00 €/ks SPOLU: 59,00 €
Spotrebujte do: MAREC 2014

2. Vyššie uvedené výrobky sa v čase kontroly nachádzali za predajným pultom medzi ostatnými výrobkami ponúkanými kontrolovanou osobou, ktoré boli v platných dobách spotreby. Celkom bolo zistených teda 6 druhov výrobkov v celkovej hodnote 264,50-Eur/D3K po dobe spotreby v ponuke a predaji. Na týchto 6 druhov výrobkov bolo vydané opatrenie na mieste na zákaz ich predaja.

3. K záverom inšpekčného záznamu uvedených v inšpekčnom zázname sa vyjadril prítomný technik L. Z., ktorý uviedol, že výrobky po dátume spotreby boli ako výstavné kusy. Zákazníkovi by neboli predané, pretože predaj je vedený pultovou formou. Prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi zabezpečiť ponuku a predaj výrobkov v platných dobách spotreby t.j. pred jej uplynutím v každom prípade.

4. Dňa 03.12.2014 prvostupňový správny orgán podľa § 6 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona o štátnej kontrole uložil žalobcovi opatrenie na mieste zákazu dodávky predaja alebo používania výrobkov, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom do vykonania nápravy a to z dôvodu, že výrobky nespĺňajú podmienky predaja z dôvodu uplynutia doby spotreby.

5. Podaním zo dňa 04.12.2014 doručenom prvostupňovému správne mu orgánu dňa 08.12.2014 podal žalobca námietky proti opatreniu zo dňa 03.12.2014. O týchto námietkach rozhodol prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo dňa 10.12.2014 tak, že námietkam nevyhovel.

6. Podaním zo dňa 19.02.2015 pod spisovou značkou P/XXXX/XX/XXČ.p.: XXX,XXX doručil prvostupňový správny orgán žalobcovi oznámenie o začatí správneho konania na základe výsledkov kontroly u žalobcu dňa 03.12.2014, kde pri výkone kontroly bolo zistené porušenie povinností žalobcu ako predávajúceho stiahnuť z trhu výrobky, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby, najneskôr posledný deň spotreby, ku ktorému došlo tým, že predávajúci v rozpore s touto povinnosťou predávajúce nestiahol z trhu 6 druhov výrobkov v celkovej hodnote 264,50 € po uplynutí ich doby spotreby. Oznámenie o začatí správneho konania žalobca prevzal dňa 20.02.2015, ku ktorému sa vyjadril písomným podaním zo dňa 25.02.2015.

7. Rozhodnutím č. P/XXXX/XX/XX zo dňa 13.03.2015 prvostupňový správny orgán podľa § 3 ods. 4, § 4 ods. 1, 2 písm. b) zákona o štátnej kontrole a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len Správny poriadok) rozhodol tak, že žalobcovi pre porušenie povinností predávajúceho podľa zákona o ochrane spotrebiteľa stiahnuť z trhu výrobky, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby najneskôr posledný deň doby spotreby podľa § 6 ods. 3 tohto zákona, ku ktorému došlo tým, že žalobca v rozpore s touto povinnosťou predávajúceho nestiahol z trhu 6 druhov výrobkov v celkovej hodnote 264,50 - Eur po uplynutí ich doby spotreby, čo bolo zistené pri výkone kontroly dňa 03.12.2014 v prevádzke žalobcu uložil žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa pokutu vo výške 500,- Eur.

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému správne mu orgánu doručené dňa 09.04.2015.

9. O odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu č. P/XXXX/XX/XX zo dňa 13.03.2015 rozhodol žalovaný rozhodnutím č. SK/XXXX/XX/XXXX zo dňa 08.09.2015 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia uviedol, že v odvolacom konaní nezistil dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Povinnosťou žalobcu bolo stiahnuť z trhu výrobky, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby a to najneskôr posledný deň doby spotreby, čo žalobca porušil. Poukázal na výsledok kontroly, vykonanej prvostupňovým správne m

orgánom zo dňa 03.12.2014 a konštatoval, že uvedeným konaním u žalobcu preukázateľne došlo k porušeniu ustanovenia § 6 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Za zistený nedostatok žalobca ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

10. K odvolacím námietkam žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu uviedol, že žalobca vo svojom odvolaní neuvádza skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za protiprávne konanie. Pre posúdenie celého prípadu je rozhodujúce, že došlo k porušeniu povinnosti uvedenej v zákone o ochrane spotrebiteľa. Pri určovaní výšky postihu bol zohľadnený rozsah následkov protiprávneho konania. Je toho názoru, že prvostupňový správny orgán sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočne vysporiadal s vyjadreniami žalobcu, ktoré uviedol v liste zo dňa 25.02.2015 a ktoré boli prvostupňovému správne orgánu doručené dňa 03.03.2015, keď na základe zákonných ustanovení odôvodnil skutočnosť, že predmetné druhy výrobkov sa nachádzali v ponuke na predaj pre spotrebiteľov, pretože uvedený spôsob vystavenia výrobkov spĺňa pojmové znaky výzvy na kúpu, čo je relevantnou skutočnosťou pre posúdenie danej veci.

11. Žalovaný ďalej v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia poukázal na ustanovenia § 2 písm. v), § 4 ods. 3 druhá veta a § 6 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa a dôvodil, že po preskúmaní podkladových materiálov predmetnej veci dospel k záveru, že porušenie povinnosti vyplývajúcej žalobcovi z ustanovenia § 6 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa bolo vykonanou kontrolou nepochybne zistené a preukázané. Nesúhlasil s konštatovaním žalobcu, že predmetné druhy výrobkov a teda tovar po dobe spotreby bol umiestnený mimo predajných priestorov a nedal sa kúpiť, pretože uvedené tvrdenie nemá oporu v zistenom skutkovom stave, ktorý je opísaný v inšpekčnom zázname a v ktorom je na strane 3 bod 4 uvedené, že vyššie uvedené výrobky sa v čase kontroly nachádzali za predajným pultom medzi ostatnými výrobkami ponúkanými kontrolovanou osobou, ktoré boli v platných dobách spotreby. Z inšpekčného záznamu ďalej vyplýva skutočnosť, že predmetné druhy výrobkov boli označené informáciou o cene. Túto skutočnosť žiadnym spôsobom nespochybňuje ani žalobca vo svojich námietkach zo dňa 04.12.2014, o ktorých bolo rozhodnuté dňa 10.12.2014. Vzhľadom na uvedené skutočnosti bol toho názoru, že obchodná komunikácia žalobcu spočívajúca vo vystavení výrobkov, v označení výrobkov cenou a to všetko na mieste, na ktorom sa realizuje priamy predaj výrobkov spotrebiteľovi, vykazuje pojmové znaky výzvy na kúpu podľa ustanovenia § 2 písm. v) zákona o ochrane spotrebiteľa. Takto vystavené výrobky alebo inak pripravené výrobky predávajúci už nemôže v zmysle hore citovaného ustanovenia zákona spotrebiteľovi odmietnuť predáť. V opačnom prípade by sa dopustil iného správneho deliktu. V okamihu vystavenia a teda ponuky výrobkov na predaj musia tieto spĺňať všetky zákonom stanovené podmienky predaja.

12. Žalovaný sa stotožnil s argumentáciou prvostupňového správneho orgánu, v zmysle ktorej by opačný názor znamenal, že predávajúci by mohol kedykoľvek dodatočne napr. v priebehu kontroly a najmä účelovo vylúčiť z predaja každý výrobok, ktorý nespĺňa podmienky predaja tvrdením, že výrobky sú „vzorky, atrapy“ teda nepredajné tak, ako to tvrdí aj žalobca. Konanie žalobcu za účelom zbavenia sa zodpovednosti za porušenie zákonných povinností hodnotí žalovaný ako neprípustné a účelové. V dôsledku uvedeného konania by bola zmarená účinná ochrana spotrebiteľa pred ponukou a predajom takýchto výrobkov, ktorú zabezpečujú kontrolnou činnosťou príslušné orgány na ochranu spotrebiteľa. Zdôraznil skutočnosť, že v prípade ak by predávajúci chcel uvedené výrobky umiestniť výlučne ako výstavné kusy za pultom, má právo vopred spotrebiteľa zreteľne a jednoznačne informovať o vylúčení niektorých výrobkov z predaja a tieto označiť napr. ako nepredajné vzorky. V danom prípade však žalobca predmetné druhy výrobkov ako nepredajné neoznačil, naopak tieto boli umiestnené za predajným pultom medzi ostatnými výrobkami ponúkanými žalobcom spotrebiteľom na predaj a zároveň označené cenou. Tento spôsob obchodnej komunikácie naplnil znaky výzvy na kúpu. Žalovaný na základe vyššie uvedených skutočností má za to, že z dôvodu, že predmetné výrobky boli vystavené teda pripravené na predaj žalobca bol povinný zabezpečiť aby tieto spĺňali všetky podmienky predaja vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalobca si však túto svoju povinnosť nesplnil, keď uvedené výrobky ponechal za predajným pultom, a teda v ponuke na predaj aj po určenej dobe spotreby.

13. K námietke žalobcu, že mu nie je zrejmé z akého dôvodu prvostupňový správny orgán v rozhodnutí píše o obchodnej komunikácii, keď pokuta bola uložená za nestiahnutie výrobkov z trhu po dobe ich určenej spotreby žalovaný uviedol, že obchodná komunikácia predstavuje komunikáciu predávajúceho zo spotrebiteľmi v rôznych formách. V danom prípade prvostupňový správny orgán poukázal na konkrétnu formu obchodnej komunikácie, ktorou je výzva na kúpu, pretože uvedené konanie u žalobcu -

vystavenie predmetných výrobkov za predajným pultom s uvedením ceny napĺňa pojmové znaky výzvy na kúpu. Predmetné výrobky boli vzhľadom na uvedené skutočnosti ponúkané na predaj, žalobca bol povinný zabezpečiť splnenie všetkých povinností vyplývajúcich mu zo zákona o ochrane spotrebiteľa a teda predmetné výrobky po uplynutí ich spotreby stiahnuť z predaja.

14. K výkladu pojmu trh žalovaný uviedol, že síce zákon o ochrane spotrebiteľa daný pojem nešpecifikuje v súlade s celkovým znením uvedeného zákona, ako aj zámerom predmetného ustanovenia zákona (§ 6 ods. 3) možno pod pojmom trh rozumieť miesto, kde sa stretáva kupujúci a predávajúci za účelom aby sa dohodli na kúpe a predaji určitého tovaru za určitú cenu. Je to teda priestor, v ktorom si jednotlivé ekonomické subjekty vymieňajú výsledky svojej činnosti (napr. kamenná predajňa). Trh je možné charakterizovať nie len ako miesto, kde sa stretávajú ekonomické subjekty, ale aj ako samotný proces, v ktorom sa realizujú ekonomické vzťahy medzi jednotlivými ekonomickými subjektmi prostredníctvom výmeny tovarov. Trh teda predstavuje súhrn ekonomických procesov a vzťahov, ktoré vznikajú pri kúpe a predaji a majú vplyv na fungovanie trhu. Na základe uvedeného žalovaný konštatoval, že v danom prípade je trh aj kontrolovaná prevádzková jednotka, kde dochádza ku interakcii medzi predávajúcim a kupujúcim (ponuka - dopyt). Pretože uvedené druhy výrobkov, za ktorých nestiahnutie z trhu po uplynutí doby spotreby je žalobca správnym orgánom sankcionovaný boli vystavené v predajni za pultom a označené cenou a teda v zmysle hore uvedeného odôvodnenia sa tieto nachádzali v ponuke na predaj pre spotrebiteľa je možné konštatovať, že predmetné druhy výrobkov boli umiestnené na trhu, čím si žalobca nesplnil svoju povinnosť stiahnuť z trhu výrobky, ktoré majú pre svoje vlastnosti určenú dobu spotreby, najneskôr posledný deň spotreby. K definícii pojmu trh, na ktorú žalobca poukázal žalovaný uviedol, že ide o účelový a subjektívny výklad zo strany žalobcu. Je preukázateľne toho názoru, že predmetné druhy výrobkov boli umiestnené na trhu aj po dátume ich doby spotreby, čo je relevantné pre posúdenie skutkového stavu veci. K žalobcovým otázkam kladeným v odvolaní k danej veci dôvodil, že výrobky ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby sa nesmú nachádzať v ponuke na predaj pre spotrebiteľov po uplynutí ich doby spotreby t.j. tak, ako boli v danom prípade vystavené na predajni za pultom a označené cenou. Tieto výrobky je možné umiestniť na mieste, kde nebudú ponúkané spotrebiteľom na predaj a teda nebudú spĺňať náležitosti výzvy na kúpu. Na základe vyššie uvedených skutočností bol žalovaný toho názoru, že protiprávne konanie zo strany žalobcu bolo nepochybne preukázané na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a závažnosť tohto konania bola primerane zohľadnená pri určení výšky pokuty. Trval na kontrolných zisteniach uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 03.12.2014 a konštatoval, že za zistený nedostatok zodpovedá žalobca v plnom rozsahu. Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadňovaný pri určovaní výšky postihu. Ďalej konštatoval, že žalobca neuvádza nové právne relevantné skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavili zodpovednosti za zistený nedostatok a mali by vplyv na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

15. Žalovaný ďalej citoval ustanovenie § 24 ods. 1 a § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, na základe ktorých argumentoval, že pri určení výšky pokuty sa prihliadlo na skutočnosť, že nestiahnutím výrobkov z trhu najneskôr v posledný deň spotreby boli porušené práva spotrebiteľa chránené zákonom. Účelom zákona o ochrane spotrebiteľa je aj ochrana majetku spotrebiteľa, preto nie je zanedbateľná skutočnosť, že predajom výrobkov u ktorých uplynula doba ich najneskoršej spotreby, hrozí riziko ohrozenia majetku spotrebiteľa, keďže išlo o výrobky, ktoré po uplynutí doby spotreby nemusia mať také vlastnosti, pre ktoré si ich spotrebiteľ zakúpil. Prihliadlo sa na skutočnosť, že predajom výrobkov po jej určenej dobe spotreby žalobca porušil zákonom stanovený zákaz, v zmysle ktorého nikto nesmie uviesť na trh a na trhu ponechávať výrobky po určenej dobe spotreby. Bolo prihliadnuté na počet týchto výrobkov a teda na eventuality počet spotrebiteľov, ktorý mohli byť predajom výrobkov po uplynutí určenej doby spotreby poškodení, ako aj na povahu a hodnotu výrobkov. K. pri určení výšky pokuty zároveň prihliadol k tomu, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanoveniach § 3 ods. X zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ okrem iného má právo na informácie a na ochranu svojich ekonomických záujmov vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol. Z hľadiska posudzovania miery zavinenia za zistené protiprávne konanie prvostupňový správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol na skutočnosť, že žalobca ako predávajúci je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené povinnosti pri predaji výrobkov a poskytovaní služieb, za dodržiavanie ktorých zodpovedá objektívne, to znamená bez ohľadu na akékoľvek okolnosti, ktoré spôsobuje ich porušenie. Pokuta bola prvostupňovým správnym orgánom uložená pri spodnej hranici zákonnej sadzby v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa podľa prvej časti vety a žalovaný je toho názoru, že vzhľadom na jej represívno-výchovnú

funkciu ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská je pokuta vo výške 500,- Eur pokutou primeranou zistenému protiprávnemu skutkovému stavu a charakteru porušenia zákona. Pokuta bola prvostupňovým správny orgánom uložená odôvodnene v adekvátnej výške.

16. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného s ktorým nesúhlasil, odôvodnenie predmetného rozhodnutia považoval za nesprávne, nedostatočne odôvodnené a v rozpore so zákonom. Nesúhlasil ani s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu.

Žalobca v žalobe namietal, že neporušil zákon o ochrane spotrebiteľa a nedopustil sa vytýkaného priestupku a to hlavne z dôvodov, ktoré uviedol aj v písomnom podaní zo dňa 25.02.2015 a to:

- stiahnuť z trhu sa nedá nič, čo nie je na trhu.
- kontrolovaný tovar bol umiestnený mimo priestoru pre zákazníkov, nedá sa kúpiť a preto nebol na trhu.
- vystavené atramentové náplne vrátane pôvodných obalov potrebuje žalobca pri predaji, pretože väčšina zákazníkov si správny typ atramentovej náplne pamätá podľa obalu, následne sa zákazníkovi tovar objedná a vydá zo skladu.
- okrem predaja atramentových náplní vykonáva žalobca opravy tlačiarňí, pri kontrole funkčnosti týchto tlačiarní používa atramentové náplne bez ohľadu na ich dátum spotreby.
- žalobca predáva náhradné atramenty a tieto na požiadanie zákazníkov aj plní do zákazníkmi prinesených zásobníkov alebo používa zásobníky z nepredajných náplní.

17. Namietal, že žalovaný nepreukázal, že kontrolované druhy výrobkov ktoré boli sporné (po dobe spotreby) sa nachádzali mimo predajných priestorov a nedali sa kúpiť. Je toho názoru, že boli označené cenou a vzťahuje sa na nich ustanovenie § 4 ods. 3. Žalovaný neprijal jeho argumenty s tým, že ak to boli výstavné kusy (nepredajné vzorky) mali byť označené ako nepredajné, čo podľa názoru žalovaného tak nebolo ale naopak boli ponúkané za predajným pultom medzi ostatnými výrobkami, ponúkanými pre spotrebiteľov na predaj a označené cenou. Považuje za nepravdivé tvrdenie prvostupňového správneho orgánu v tom, že predmetné výrobky boli označené informáciou o cene a nachádzali sa spolu s ostatnými výrobkami za predajným pultom ponúkané na predaj. Argumentoval, že kontrolóri v deň kontroly kontrolovali tovar, ktorý nebol označený cenou ani priamo na tovare, ani cenovkami pri tovare a na cenu sa pýtali zamestnancov žalobcu, ktorý tam boli v čase vykonávania kontroly a ktorí im aj zároveň vysvetlili, že tento tovar sa nepredáva a je nepredajný, ale cenu rovnakého tovaru za akú sa predáva ponúkaný tovar, ktorý vyhovuje platnej legislatíve im oznámili, pričom kontrolóri z tohto oznámenia resp. vysvetlenia si vyvodili vlastný a pritom nesprávny záver. Poukázal na vyjadrenie v odvolaní zo dňa 02.04.2015 v ktorom uviedol, že predávajúci určuje otváracie hodiny a miesta predaja. Je ním priestor v obchodnej miestnosti žalobcu ohraničený predajným pultom. Keďže časť za predajným pultom nie je oddelená dverami ani stenou od priestoru pre servisnú činnosť a sklad tovaru je takéto vymedzenie celkom pochopiteľné. Z inšpekčného záznamu preukázateľne vyplýva, že výrobky po dátume spotreby sa nachádzali za predajným pultom. Znamená to, že neboli na trhu a preto nie je možné ich odtiaľ stiahnuť. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v tom, že neuviedol v odvolaní skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za protiprávne konanie.

18. Argumentoval, že ani zákon o ochrane spotrebiteľa nešpecifikuje čo je trh resp. predajný trh, preto možno jeho definíciu vyvodiť asi tak, že trh je miesto kde sa stretávajú kupujúci a predávajúci aby sa dohodli na kúpe a predaji určitého tovaru alebo služby za určitú cenu. Je to priestor, v ktorom si jednotlivé ekonomické subjekty vymieňajú výsledky svojej činnosti. Trh je regulátorom a stabilizátorom ekonomického rozvoja. Je to súhrn rozličných nástrojov foriem, mechanizmov a sociálno-ekonomických vzťahov. Navonok sa trh javí ako miesto, kde sa predávajú a kupujú tovary. Trh je možno charakterizovať ako proces, v ktorom sa realizujú ekonomické vzťahy medzi jednotlivými trhovými subjektmi prostredníctvom výmeny tovarov a služieb. Je to súhrn ekonomických procesov a vzťahov, ktoré vznikajú pri kúpe a predaji a majú vplyv na fungovanie trhu, výroby, rozdeľovania a spotreby. Vzniká tu interakcia ponuka - dopyt. Definíciu trhu vo svojom rozhodnutí ani prvostupňový správny orgán neskúmal, týmto pojmom sa zaoberal až druhostupňový orgán teda žalovaný a preto k tomuto uviedol, keďže ide o kamennú predajňu, trh resp. miesto trhu (priestor) určuje predávajúci.

19. Poukázal na zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) a jeho ustanovenie § 17 ods. 1 ktorý aj definuje, že prevádzkarňou sa rozumie priestor, v ktorom sa prevádzkuje živnosť. Nie je ním priestor súvisiaci s prevádzkovaním živností ani technické a technologické zariadenia určené na prevádzkovanie živností alebo súvisiace s prevádzkovaním živností. Z tohto ustanovenia

vyvodil, že priestory súvisiace s prevádzkovaním živnosti sa v zmysle živnostenského zákona predovšetkým považujú priestory určené na uskladnenie surovín a tovaru podnikateľa, stanovišťa, odstavné plochy pre motorové vozidlá, garáže a priestory určené na zabezpečenie údržby a technickú kontrolu vozidiel, samotné miesto podnikania fyzickej osoby, sídlo právnickej osoby, výstavné priestory a vzorkové predajne, priestory na prijímanie zakaziek alebo tovaru a na jeho vydávanie. Taktiež poukázal na definíciu prevádzkarne v ustanovení § 7 ods. 3 Obchodného zákonníka, ktorú tento definuje ako priestor, v ktorom sa uskutočňuje určitá podnikateľská činnosť. Prevádzkareň musí byť označená obchodným menom podnikateľa, ku ktorému sa môže pripojiť názov prevádzkarne alebo iné rozlišujúce označenie. Opakovane argumentoval, že v priebehu správneho konania uviedol, že sporné výrobky sa nenachádzali na trhu neboli určené na ponuku a predaj spotrebiteľovi. Nedali sa kúpiť, ale boli vystavené mimo prevádzkarne v priestoroch súvisiacich s prevádzkovaním činnosti vo výstavných paneloch, ktoré dispozične nie sú oddelené dverami ani stenou od priestoru, v ktorom realizuje predaj výrobkov na trhu. Žiaden spotrebiteľ si ich kúpiť nemohol. Slúžili ako vzorky (atrapy) pre bežnú komunikáciu so spotrebiteľmi, čo bolo vysvetlené aj pracovníkom žalobcu kontrolným orgánom inšpektorom, ktorí boli v čase kontroly na prevádzkovej jednotke, ako aj písomne dňa 25.02.2015.

20. Uloženú pokutu vo výške 500,- Eur za zistené nedostatky považuje žalobca za neprimeranú až likvidačnú a je toho názoru, že nemôže splniť výchovno-preventívnu funkciu. Uloženie tak vysokej sankcie v správnom konaní si vyžaduje aby správny orgán svoje rozhodnutie podrobne zdôvodnil s uvedením konkrétnych skutočností, ktoré čo do výšky a dôvodu odôvodňujú uloženie sankcie v konkrétnej výške, v danom prípade 500,-€ a všeobecné konštatovanie protiprávnosti konania a rozsahu jeho následkov, bez bližšej špecifikácie a argumentácie nie je podľa jeho názoru dostatočným dôvodom pre uloženie pokuty. Rozhodnutie v tejto časti považuje za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a neurčité. Správny orgán jednoznačne nepreukázal, že porušil zákon a akým spôsobom. Nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že pri výške ukladanej pokuty bolo prihliadnuté na počet výrobkov ponechaných na trhu po určenej spotrebe a na počet tých výrobkov a teda na eventuálny počet spotrebiteľov, ktorí mohli byť predajom výrobkov po uplynutí určenej doby spotreby poškodení ako aj na povahu a hodnotu výrobkov. Namietal, že v priebehu celého konania vysvetľoval a preukazoval, že tieto výrobky sa nedali kúpiť. Teda takéto úvahy o ustanovení výšky uloženej pokuty považuje za neprijateľné a neakceptovateľné. Navrhol aby súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie. V žalobe zároveň požiadal súd o odklad vykonateľnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu v spojení s rozhodnutím žalovaného.

21. Správny súd žiadosti žalobcu o odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu písomným podaním zo dňa 05.11.2015 nevyhovel.

22. K žalobe sa vyjadril žalovaný písomným podaním zo dňa 09.12.2015 v ktorom uviedol, že je toho názoru, že napadnuté rozhodnutie v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu bolo vydané v súlade so správnym poriadkom, ako aj v medziach zákona o ochrane spotrebiteľa. Skutkový stav, na základe ktorého správny orgán rozhodol o uložení pokuty bol spoľahlivo zistený a porušenie zákona bolo nesporne preukázané. Poukázal na skutočnosť, že protiprávne konanie žalobcu je právne kvalifikované ako iný správny delikt, nie ako priestupok podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Pretože sa v danom prípade žalobca dopustil porušenia povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 6 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa a teda iného správneho deliktu, správny orgán obligatórne pristúpil k uloženiu peňažnej sankcie - pokuty v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v zákonom stanovenom rozsahu. Z uvedeného dôvodu žalobcom citované ustanovenia uvedeného zákona vzťahujúce sa na priestupky nepovažuje za relevantné. K samotnému konaniu žalobcu uviedol skutočnosti, ktoré sa nachádzajú aj v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

23. K námietke žalobcu, že predmetné druhy výrobkov, pri ktorých bol zistený uvedený nedostatok neboli označené informáciou o cene a inšpektori SOI sa na cenu pýtali zamestnancov žalobcu, žalovaný uviedol, že toto tvrdenie považuje za účelové, nepreukázané a subjektívne. Zdôraznil, že skutočnosť, že predmetné druhy výrobkov boli označené informáciou o cene vyplýva z inšpekčného záznamu. Žalobca skutočnosť, že predmetné výrobky boli označené informáciou o cene nenamietal v rámci kontroly, ani pred vydaním prvostupňového rozhodnutia. Nenamietal to ani v rámci odvolania a až v žalobe konštatuje, že dotknuté výrobky neboli označené cenou a to ani priamo na tovare a ani cenovkami pri tovare. Argumentoval, že relevantný je stav zistený v čase kontroly a zadokumentovaný v inšpekčnom zázname,

ktorý predstavuje doklad o objektívnych zisteniach - výsledkoch kontroly. Spresnil, že správne konanie bolo voči žalobcovi začaté z dôvodu, že v čase kontroly bolo zistené, že žalobca ako predávajúci si nespĺnil svoju povinnosť stiahnuť z trhu výrobky ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby, najneskôr posledný deň doby spotreby ku ktorému došlo tým, že žalobca v rozpore s touto povinnosťou predávajúceho nestiahol z trhu šesť druhov výrobkov v celkovej hodnote 264,50- Eur po uplynutí ich doby spotreby a nie z dôvodu, že nerešpektoval opatrenie inšpektorov SOI uložené na mieste tak ako to uvádza žalobca v žalobe.

24. K námietkam žalobcu týkajúcim sa výkladu pojmu trh, na účely definície zákona o ochrane spotrebiteľa žalovaný uviedol, že zákon o ochrane spotrebiteľa daný pojem síce nešpecifikuje, no v súlade s celkovým znením uvedeného zákona ako aj zámerom predmetného ustanovenia zákona možno pod pojmom trh rozumieť miesto, kde sa stretáva kupujúci a predávajúci za účelom, aby sa dohodli na kúpe a predaji určitého tovaru za určitú cenu. Je to teda priestor, v ktorom si jednotlivé ekonomické subjekty vymieňajú výsledky svojej činnosti (napr. kamenná predajňa). Trh je možné charakterizovať nielen ako miesto, kde sa stretávajú ekonomické subjekty ale aj ako samotný proces v ktorom sa realizujú ekonomické vzťahy medzi jednotlivými ekonomickými subjektmi prostredníctvom výmenu tovarov. Trh teda predstavuje súhrn ekonomických procesov a vzťahov, ktoré vznikajú pri kúpe a predaji a majú vplyv na fungovanie trhu. Na základe vyššie uvedených znakov pojmu trh žalovaný uviedol, že trhom je v danom prípade aj kontrolovaná prevádzková jednotka, kde dochádza ku interakcii medzi predávajúcim a kupujúcim (ponuka - dopyt). Je toho názoru, že od umiestnenia predávajúcim určeného tovaru a ceny do ponuky na predaj závisí samotné určenie trhu, v rámci ktorého dochádza ku stretu ekonomických subjektov za účelom kúpy vybraného tovaru čo znamená, že ak v danom prípade žalobca ako predávajúci umiestnil predmetných šesť druhov výrobkov do ponuky na predaj pre spotrebiteľa za predajným pultom s určením ceny, uvedené miesto je možné považovať za trh. Z uvedeného vyplýva, že trhom nie je vopred ohraničený priestor, ide o abstraktný pojem ktorého vymedzenie sa viaže na existenciu ekonomických vzťahov medzi jednotlivými ekonomickými subjektmi v rámci ktorých dochádza ku vzájomnej interakcii ponuka - dopyt. Konštatovanie žalobcu, že uvedené výrobky sa nachádzali mimo prevádzkarne v priestoroch súvisiacich s prevádzkovaním činnosti vo výstavných paneloch, ktoré nie sú dispozične oddelené dverami resp. stenou od priestoru, v ktorom žalobca realizuje predaj výrobkov na trhu, považuje žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti za bezpredmetné, pretože predmetné výrobky sa v čase kontroly nachádzali tak ako je uvedené v inšpekčnom zázname zo dňa 03.12.2015 medzi ostatnými ponúkanými výrobkami za predajným pultom bez označenia, že ide o výstavné kusy s označením ceny, čo je relevantné pre daný prípad.

25. K namietanej výške uloženej pokuty žalovaný uviedol, že táto je primeraná zistenému skutkovému stavu ako aj charakteru protiprávneho konania. Plní nielen represívnu, výchovnú ale aj preventívnu funkciu. Prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný pokutu dôsledne odôvodnil v súlade so zákonnými kritériami v zmysle ustanovenia § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a pokutu uložil pri spodnej hranici zákonnej sadzby v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 uvedeného zákona. Pri určovaní výšky pokuty správny orgán prihliadol na špecifiká konkrétneho prípadu (následky porušenia povinnosti vzhľadom na povahu dotknutých výrobkov, hodnota výrobkov). Následkom uvedeného protiprávneho konania žalobcu bolo na jednej strane porušenie zákonnej povinnosti a na druhej strane porušenie tomu zodpovedajúceho práva spotrebiteľa t.j. práva na stiahnutie z trhu výrobkov, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby najneskôr posledný deň doby spotreby. Vychádzajú zo skutočnosti, že účelom zákona o ochrane spotrebiteľa je aj ochrana majetku spotrebiteľa nie je nezanedbateľná skutočnosť, že predajom výrobkom ktorým uplynula doba ich najneskoršej spotreby vzniká riziko ohrozenia majetku spotrebiteľa, pretože išlo o výrobky ktoré po uplynutí doby spotreby nemusia mať také vlastni, pre ktoré si ich spotrebiteľ zakúpil (kvalita výrobku). Z uvedeného vyplýva, že následkom protiprávneho konania žalobcu je zároveň ohrozenie majetku spotrebiteľa a teda dochádza k porušeniu jeho práva v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa t.j. práva na ochranu ekonomických záujmov. Zároveň sa pri určení výšky pokuty prihliadlo na počet týchto výrobkov a teda na eventuálny počet spotrebiteľov, ktorí mohli byť predajom výrobkom po uplynutí určenej doby spotreby poškodení, ako aj na povahu a hodnotu týchto výrobkov. Pri určení výšky pokuty sa zároveň prihliadlo k tomu, že žalobca je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené povinnosti pri predaji výrobkov a poskytovaní služieb, za dodržiavanie ktorých zodpovedá objektívne. Je toho názoru, že splnenie predmetnej povinnosti zo strany predávajúceho je v danom prípade podstatné najmä z pohľadu ochrany ekonomických záujmov spotrebiteľa, pretože doba spotreby je pri uvedených druhov výrobkov určená na základe poznania priebehu procesu, zmien vlastností konkrétneho výrobku. Označenie

doby spotreby, je označenie doby počas ktorej sa zachovala prezentovaná kvalita výrobkov, ktoré podliehajú zmenám. Predávajúci zabezpečuje počas doby spotreby takú kvalitu výrobkov, ktorá nebráni ich riadnemu užívaniu. Po uplynutí doby spotreby výrobok deklarované vlastnosti stráca, čím v prípade kúpy výrobku po uplynutí doby spotreby dochádza ku ohrozeniu ekonomických záujmov spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené je žalovaný toho názoru, že prvostupňový správny orgán postupoval správne, keď v prípade zistenia porušenia povinnosti vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa obligatórne pristúpil k uloženiu sankcie v danej výške, ktorá je primeraná k zistenému skutkovému stavu a keď žalovaný výšku uloženej sankcie potvrdil. Navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

26. Žaloba žalobcu bola podaná dňa 23.10.2015. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len Správny súdny poriadok), ktorý v prechodných ustanoveniach v § 491 ods. 1 upravuje, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Z vyššie uvedeného dôvodu správny súd postupoval ďalej v konaní podľa ustanovení správneho súdneho poriadku.

27. Podľa § 177 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správnu žalobu sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatrení orgánu verejnej správy.

28. Podľa § 178 ods. 1 Správneho súdneho poriadku žalobcom je fyzická osoba, alebo právnická osoba ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmov.

29. Podľa § 180 ods. 1 Správneho súdneho poriadku žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

30. Správna žaloba vo veciach správneho trestania je upravená v druhej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku, ktorým sa podľa § 194 správnym trestaním na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

31. Žalobca sa v žalobe domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného vo veci rozhodovania o odvolaní, ktoré podal proti rozhodnutiu Inšpektorátu slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove, pre Prešovský kraj (ďalej len prvostupňový správny orgán) č. P/XXXXX/XX/XX zo dňa 13.03.2015 o uložení pokuty vo výške 500,- Eur podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) pre porušenie § 6 ods. 3 citovaného zákona. Žalovaný rozhodnutie prvostupňového Správneho orgánu napadnuté odvolaním žalobcu potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Podľa vyššie citovaných ustanovení správneho súdneho poriadku je nesporné, že ide v danom prípade o konanie o správnej žalobe vo veci správneho trestania.

32. Z obsahu napadnutého rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu je zrejmé, že išlo o administratívne konanie, v ktorom postupovali správne orgány podľa zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“) ako aj podľa ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok).

33. Podľa § 1 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu, tento zákon upravuje pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu.

34. Podľa § 3 ods. 4 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu, inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa.

35. Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby:

- a) zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa ods. 1,
- b) vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie,
- h) ukladá pokuty.

36. Podľa § 6 ods. 1 písm. a) bod 1 citovaného zákona inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb zakáže do vykonania nápravy dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytnutie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom.

37. Podľa § 6 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa výrobky, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby sa nesmú uviesť na trh po uplynutí doby spotreby. Predávajúci je povinný takéto výrobky najneskôr v posledný deň doby spotreby stiahnuť z trhu.

38. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400,- Eur; za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000,- Eur.

39. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného a z obsahu administratívneho spisu - inšpekčného záznamu zo dňa 03.12.2014 správny súd zistil, že pri kontrole ktorú vykonal prvostupňový správny orgán dňa 03.12.2014 bolo zistené, že žalobca spomedzi 20 druhov kontrolovaných výrobkov v ponuke a predaji, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby označenú výrobcom, mal žalobca v predaji 6 druhov výrobkov, ktoré sú špecifikované v inšpekčnom zázname po uplynutí dátumu spotreby a to v celkovej hodnote 264,50 Eur. Nestiahnutím výrobkov z trhu, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby najneskôr v posledný deň doby spotreby, žalobca teda nespĺnil podmienky predaja týchto výrobkov podľa ustanovenia § 6 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny súd preto považuje námietku žalobcu, že uloženie pokuty na základe výsledkov kontroly zo dňa 03.12.2014 bolo voči nemu nedôvodné, a že neporušil ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa za nedôvodnú

40. Podľa § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúcim je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu podnikateľskej činnosti alebo povolenia alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

41. Podľa § 2 písm. f) na účely tohto zákona sa rozumie výrobkom nová, použitá alebo upravená hnuiteľná vec ktorá bola vyrobená, vyťažaná alebo inak získaná bez ohľadu na stupeň jej spracovania a ktorá je určená na ponuku spotrebiteľovi alebo pri ktorej možno predpokladať, že ju spotrebiteľ použije ak sa táto vec dodáva za odplatu alebo bezodplatne. Výrobkom je hnuiteľná vec, ktorá je súčasťou alebo príslušenstvom inej hnuiteľnej veci alebo nehnuteľnej veci, elektrika, plyn, voda alebo teplo určené pre spotrebiteľa.

42. Podľa § 2 písm. v) zákona o ochrane spotrebiteľa výzvou na kúpu sa rozumie obchodná komunikácia, ktorá obsahuje opis základných znakov výrobku a jeho cenu spôsobom zodpovedajúcim charakteru použitej obchodnej komunikácie umožňujúcou spotrebiteľovi uskutočniť kúpu.

43. Žalobca v žalobe ako aj v priebehu administratívneho konania v odvolaní namietal, že sporné výrobky sa nenachádzali na trhu, že neboli určené na ponuku a predaj spotrebiteľovi, nedali sa kúpiť, boli vystavené mimo prevádzkarne vo výstavných paneloch, ktoré dispozične nie sú oddelené dverami ani stenou od priestoru, v ktorom žalobca realizuje predaj na trhu. Slúžili ako vzorky (atrapy) pre bežnú komunikáciu so spotrebiteľmi. Poukázal pri tom na definíciu trhu a tvrdil, že týmto dostatočne vyvrátil už počas právneho konania dôvody, pre ktoré mu bola pokuta uložená. S týmito námietkami, sa žalovaný v dostatočnom rozsahu vyporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

44. Správny súd tak ako aj žalovaný poukazuje na skutočnosť, že tvrdenie žalobcu, že predmetné výrobky po dátume spotreby boli umiestnené mimo predajných priestorov a nedali sa kúpiť, nemá oporu v zistenom skutkovom stave.

45. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného, konkrétne z inšpekčného záznamu spísaného inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie dňa 03.12.2014 jednoznačne vyplýva, že predmetné výrobky sa v čase kontroly nachádzali za predajným pultom medzi ostatnými výrobkami ponúkanými žalobcom, ktoré boli v platných dobách spotreby. Ďalej z obsahu tohto inšpekčného záznamu je nesporné, že tieto v ňom špecifikované výrobky boli označené cenou, ktorá je pri každom druhu výrobku uvedená, vrátane jeho dátumu spotreby. Na základe takto zistených skutočností je možné konštatovať, že obchodná komunikácia žalobcu, ktorá spočívala vo vystavení výrobkov v ich označení cenou na mieste, na ktorom sa realizuje priamy predaj výrobkov spotrebiteľovi, vykazuje pojmové znaky výzvy na kúpu tak ako ju definuje ustanovenie § 2 písm. v) zákona o ochrane spotrebiteľa. Vystavený alebo pripravený výrobok na predaj predávajúci nesmie odmietnuť predať spotrebiteľovi podľa § 4 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. V prípade odmietnutia predaja takéhoto výrobku sa v danom prípade môže dopustiť iného správneho deliktu.

46. Správny súd sa stotožňuje s názorom správnych orgánov, že žalobcovi nič nebránilo aby výrobky, ktoré ako tvrdí boli výstavné (atrapy) a neslúžili na predaj, aby tieto výrobky viditeľným spôsobom rozpoznateľným pre spotrebiteľa označil ako nepredajné, teda ako vzorky alebo atrapy. Žalobca však takto neurobil a sporné výrobky po dátume spotreby umiestnil medzi ostatné výrobky ponúkané na predaj. Jeho obrana v tomto smere sa javí správne súdu ako účelová. Za účelovú obranu považuje správny súd aj argumentáciu resp. námietku žalobcu, že sporné výrobky neboli označené cenou ani priamo na tovare, ani cenovkami pri tovare, a že ceny boli zistené od zamestnancov žalobcu. Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že žalobca v priebehu administratívneho konania vo vzťahu k námietkam týkajúcim sa výsledku kontroly ako aj v odvolacom konaní, túto skutočnosť neuvádzal. Z bodu 4 „Doby spotreby“ inšpekčného záznamu nesporne vyplýva, že sporné výrobky boli označené cenou, ktorá je uvedená pri jednotlivých druhoch výrobkov. Vyplýva to aj bodu 3 inšpekčného záznamu, kde inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie vykonávali aj kontrolu označenia výrobkov predajnými a jednotkovými cenami, kde prekontrolovali označenie celkovo 30 druhov výrobkov v predaji predajnými a jednotkovými cenami, kde nedostatky neboli zistené.

47. Správny súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že zákon o ochrane spotrebiteľa priamo nešpecifikuje čo je trh resp. uvedenie výrobku na trh. Zákon o ochrane spotrebiteľa však v ustanovení § 6 ods. 1 upravuje, že na trh možno uviesť ponúkať alebo predávať len bezpečné výrobky. Pri definícii „uviesť na trh“ je odkaz 12d t.j. § 2 ods. 1 písm. g) zákona č. 264/1999 Z. z. v znení neskorších predpisov. Z tohto citovaného ustanovenia zákona č. 264/1999 Zb. zákonov o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov vyplýva, že uvedenie výrobku na trh je okamih, keď výrobok prvýkrát prechádza odplatne alebo bezodplatne z etapy výroby alebo dovozu, do etapy distribúcie a to aj v prípade ak je určený pre vlastnú potrebu. To znamená, že prechod výrobku (odplatný alebo bezodplatný) z etapy výroby do etapy jeho predaja ďalšiemu spotrebiteľovi je nesporne uvedením výrobku na trh. Na vymedzenie pojmu a výklad pojmu prevádzkareň tak ako naň poukazoval žalobca citovaním ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní a § 7 ods. 3 obchodného zákonníka, nie je možné prihliadnuť. Pojmy prevádzkareň sú v tomto prípade upravované pre účely citovaných zákonov a nestotožňujú sa s pojmom vnútorný trh alebo uvedenie výrobku na trh, tak ako to má na mysli zákon o ochrane spotrebiteľa.

48. Správny súd považuje za nedôvodnú aj námietku žalobcu vo vzťahu k výške uloženej pokuty a nepreskúmateľnosti jej odôvodnenia. Z citovaného ustanovenia § 24 ods. 1 nesporne vyplýva, že pri zistení porušenia povinnosti ustanovených týmto zákonom orgán dozoru uloží pokutu do výšky 66 400,- Eur. Pokuta 500,- Eur uložená žalobcovi je v danom prípade v dolnej hranici zákonnej sadzby.

49. Podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného je nesporné, že správny orgán sa pri určení výšky pokuty zaoberal aj ďalšími kritériami, na základe ktorých posudzoval túto výšku a to na charakter protiprávneho konania závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia tejto povinnosti. Poukázal na účel zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorým je aj ochrana majetku spotrebiteľa

a preto nie je zanedbateľná skutočnosť, že predajom výrobkov u ktorých uplynula doba ich neskoršej spotreby hrozí riziko ohrozenia majetku spotrebiteľa, keďže išlo o výrobky ktoré po uplynutí doby spotreby nemusia mať také vlastnosti, pre ktoré si ich spotrebiteľ zakúpil. Prihliadol na skutočnosť, že predajom výrobkom po ich určenej dobe spotreby žalobca porušil zákonom stanovený zákaz. Prihliadol aj na počet týchto výrobkov a teda aj na eventúálny počet spotrebiteľov, ktorí by mohli byť predajom týchto výrobkov po ukončení doby spotreby poškodení, ako aj na samotnú povahu a hodnotu výrobkov. Bolo prihliadnuté na ustanovenie § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa teda zákonom sledovaný účel, že každý spotrebiteľ má právo okrem iného aj na informácie alebo ochranu svojich ekonomických záujmov. Správny orgán pri odôvodnení uloženej pokuty nevybočil zo zákonného rámca správnej úvahy a uložená sankcia je primeraná povahe skutku.

50. Podľa § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa sa na konanie podľa tohto zákona vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní).

51. Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) rozhodnutie musí byť v súlade so zákonom a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

52. Podľa § 47 ods. 1 a 3 Správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklad). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu (ods. 1). V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia (ods. 3).

53. Správny súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia žalovaného s prihliadnutím na žalobné námietky dospel k záveru, že rozhodnutie je v súlade s ustanovením § 46 a § 47 ods. 1 a 3 Správneho poriadku. Správne orgány spoľahlivo zistili skutočný stav veci a rozhodnutie je dostatočne a v zákonomnom rozsahu odôvodnené.

54. Z vyššie uvedených dôvodov správny súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a preto ju podľa § 190 správneho súdneho poriadku zamietol.

55. O trovách konania správny súd rozhodoval podľa § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, podľa ktorého správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo z časti úspech. Preto, že žalobca nebol v konaní úspešný súd mu náhradu trov konania nepriznal.

56. Podľa § 168 Správneho poriadku právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania má žalovaný iba ak to možno spravodlivo požadovať. Správny súd v danom prípade dôvody na priznanie náhrady trov konania žalovanému nezistil a ich náhradu mu nepriznal.

Senát správneho súdu sa uzniesol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, a to v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia, na Krajskom súde v Prešove.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods.2 písm. c) a d), je žalovaným Centrum právnej pomoci.